

СЕНАТ ЗА МЕКСИКАНСЬКОЮ АРБІТРАЖЕЮ.

СЕНАТ ОДНОДУШНО ПРОТИ МЕКСИКАНСЬКОЇ ПОЛІТИКИ ПРЕЗИДЕНТА.

ВАШИНГТОН, 25. січня. — Сенат взяв нині під розвагу американо-мексиканське непорозуміння та по короткій дискусії прийняв резолюцію демократичного сенатора Робінсона, квіткою президента Злучених Держав віддати се непорозуміння до розсуду арбітраційному суду.

Резолюція ся звертаєся мимоходом проти політики президента Куліджа, як він її проголосив кілька днів тому назад. Хоча резолюція не зобов'язує президента до ніякої політики, всеж такі резолюції вважають загально великим ударом для політики президента Куліджа, тим більше, що сенат ухвалив цю резолюцію одностайно, бо коли за нею заявилися 79 голосів, проти неї не було ні одного голосу.

Підчас дискусії над резолюцією сенатори протестували остро проти заборони нафтових теренів американо-мексиканським урядом. Після обчислення одного сенатора мексиканський уряд хоче сконфіскувати Американо-мексиканський мосток вартості 166 мільйонів доларів.

З Мексика доносить, що резолюція сенату викликала там дуже прихильні відгуки.

ПРЕЗИДЕНТ КУЛІДЖ ПРО КИТАЙСКУ ПОЛІТИКУ УРЯДУ. ВАШИНГТОН, 25. січня. — Президент Кулідж предлажив заграничному комітетові палати послав своє становище в справі політики Злучених Держав супроти Китаю.

Президент каже, що Америка домагається від Китаю динеш одного, а саме забезпечення життя Американи. Американський уряд стоїть проти вживання сил тепер, однак не проти цього, колиб так того зайшла потреба. Американський уряд не хоче придулюватися тепер до других держав у їх обороні своїх концесій у Китаю, бо Американці ніяких концесій в Китаю не мають. Американський уряд припоручив своїм консуларним урядникам порадити всім Американо-мексиканським урядникам в Китаю вийти з дальнє віддалених околиць та прихити ближе до портів.

ЗНОВА РОСКРИВАЮТЬ ДІЯЛЬНІСТЬ ПРОГИБІЛЬНИХ ПІПІВ.

НЮ ЙОРК, 25. січня. — Згідно з резолюцією сенату, домагаючись від прогібильного уряду докладних даних про діяльність прогібильних тайних агентів, прогібильний уряд предлажив конгресові факти, з яких виходить, як тайні прогібильні агенти закладали клоби для продажі горілки, куди вони заманювали людей на п'янтку. Прогібильний уряд признає, що свого роду поступоване противиться політиці уряду в прогібильній справі, але іпінги уряду робили так на се, щоб пізнати способи торгівлі.

ПРОЦЕС ПРОТИ ПРОПОВІДНИКА-УБИЙНИКА.

ОСТІН, Техас, 25. січня. — Процес проти баптиського проповідника Френка Норриса за вбивство приятеля Чипса підчас сварки з ним за проповіді покінчили нині присудом присяжного суду, звільняючим обвиняемого від вини і кари. Судді присяжні прийшли до переконання, що Норрис убив Чипса в самообороні.

По висуванню присудів судаді, зібрані в салі приятелі урядили обжалованому овацію, але судаді здержав сейчас публіку від висуванців своїх думок про присуд.

БІЛКА МЕЖИ ПОЛІЩЕЮ А СТРАПКАРМІ.

НЮ ЙОРК, 25. січня. — Нині сполудина прийшло на розі Осмої Еаено та 36-ої Вулчі до білки межі двома партіями краєвських робітників. З одного боку були страйкарі, а з другого страйковані. Білка була така зарпята, що навіть поліція не могла її сейчас припинити. Арештовано 6 людей, а двоє детективів побили так, що їх треба було відвезти до шпиталю.

ОТВОРЕННЯ МАЙНЕРСЬКОЇ КОНВЕНЦІЇ.

ІНДІАНОПОЛІС, 25. січня. — Нині отворено тут урочисто конвенцію майнерської юнії Юнаїтд Майн Воркерс оф Америка.

Як першу головну справу конвенції поставлено справу заходів власників копальні обнижати робітнику заплату. Конвенція виступила рішучо проти таких заходів, називаючи їх кроком назад. Президент юнії Луїс Говард, що в промісці а ціла шайка невідомовидних конкурентів. Другий урядник вказував на те, що послідніми часами чимало випадків у копальнях, замісць зменчування, стало збільшуватися.

ПІМСТА ПРОГАННОГО РОБІТНИКА.

НЮ ЙОРК, 25. січня. — Френка Савалю, багатого власника землі для парків, били нині з революєря якийс мущина, який кинувс зараз на переїздаючий автомобіль та пустився втікати. Діти, які бачили подію, показали поліції на авто. Полісмени догнали й арештували втікаючого. На поліції сей заявили, що зветься Річчі, має 42 роки життя, а вбив свого „боса“ за те, що відірвав його з роботи.

ВАЖНА КОНВЕНЦІЯ ЮНІЙ МАЙНЕРІВ.

ІНДІАНОПОЛІС, Індіана, 24. січня. — Завтра починається тут конвенція великої юнії американо-мексиканських майнерів. Де Юнаїтд Майн Воркерс оф Америка.

Перед конвенцією стоїть багато справ, з котрих найважливіші се питання організування майнерів м'якого вугля та питання ревізії контракту для юніоніс майнерів.

Конвенція буде тривати яких 10 до 14 днів. На конвенцію зібрано коло півтора тисячі делегатів, які представляють понад пів мільйона організованих робітників м'якого й твердого вугля.

Конвенція застановиться теж над можливістю страйку в м'яко-вугільних проміслах на сілудуючий квітень.

УТОРЩИНА ВИБИРАЄ ФІОМЕ ЯК ПОРТ.

БУДАПЕШТ, 24. січня. — Італійсько-угорське зближення не пізнати по заяві прем'єра Бетлена, який подав, що уряд заявився за тим, щоб скористатися з італійської пропозиції і згодитися на місто Фіоме як вільний порт.

Італійський порт офірнував Мадзарю Югославія, але Угорщина заявила за Фіоме, бо се місто догнітніше. Цей вибір заявляють бачити з італійсько-мадлярським зближенням.

Що до вибору мадлярського короля Бетлен заявив, що не внутрішня мадлярська справа, яка однак мусить се бути тимчасово відложена.

РАБУНКОВИЙ НАПАД ПІД ЛЬВОВОМ.

На динях з одного господаря що хвав з Годога до Львова, напад молодий злощез. Притримав кой і з ножем в руках став домагати грошей. Господар зачав кричати о ратунку. Припадок неадекво пово по лід. Він задушив молодого напасника. Виявилося, що це Юліан Ковальчук з Рудна.

ВБИВСТВО СВЯЩЕНИКА.

У Вроцлаві коло Кросна невідомі бандити впали вночі до дому місцевого польського пароху, 74-літнього старушка, його в ліжку застріляли, служницю тяжко побили, а хату ограбили. Парох був білий чоловік і не стерігся. Двері не були позамкани, отже не знали, чому було дістатися до хати. Злочинці, щоб не можна було пізнати їхніх слідів, залили до ліжку в хату водою.

ВСЕУКРАЇНСЬКА НАРАДА НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШОСТЕП.

Президія ВУЦКВ-у вирішила скликати на 8. січня 27. року всеукраїнську нараду по роботі серед національних меншостей. В цій нараді братимуть участь представники майже всіх національностей, що живуть в Україні, а також робітничі місцеві бюр меншостей.

ДО НАШИХ ПОКУПЦІВ.

Отсим повідомляємо наших Шан. Покупців, що книжок за посилплатою (С. О. Д.) з засаді нікому не висилаємо.

Книжок на кредит також не висилаємо.

На такі листи, в котрих є заповнення на якісь книжки, а нема долучених рівночасно грошей (або вірогідностей чеків чи монт-ордерів) за замовлені книжки, відповідати не будемо.

Важкі кинигарні замовлення полагдують лише за попереднім надісланням належності.

Кинигарня „Свобода“.

РАДЯНСЬКА РОБОТА СЕРЕД ЄВРЕЙСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ.

Центральна комісія національних меншостей при ВУЦКВ-у склала огляд про стан радянської роботи серед єврейського населення України.

За попереднім підрахунок на Україні є 1.750 тисяч євреїв, з них членів професорів (з родинами) 500 тисяч, селян — 130 тисяч, кустарів — 600 тисяч чоловік. Торговці разом з декласованим елементом також мають біля 250 тисяч чоловік. Перелік населення України дає те точніші цифри про соціальний склад єврейського населення України.

Робота в справі поліпшення економічного стану євреїв, з одного боку, виявилася в перелісненні (в минулому році переліснено понад 3,600 родів), а також в притягненні єврейської містечкової бідності до промишловості. Наадогдується робота містечкової бідності серед єврейської професії, фаблауваннях т. н. наивисших до 10 тис. підлітків. Народний Комісаріат Освітін відкрив 10 нових єврейських професій. Наркоматів намінив утворити єврейські трудовокопеліс в містечках на 1,250 чоловік і т. н.

Робота в справі радянського будівництва також має певний успіх. В минулу виборчу кампанію єврейське населення України виявилось велику активність. У виборах брало участь 58% ух виборців євреїв. В 24—25 році по всій Україні було тільки 19 єврейських рад, а нині є 95. Підчас нової виборчої кампанії намічено відкрити ще 22 єврейські сільради, що дасть разом 117 єврейських рад, з них 69 селищних і 48 сільських. По багатьох округах розпочато роботу щодо обслуговування єврейського населення в мішаних населених пунктах.

За останній рік спостерігається широкий розвиток організаційних та громадських організацій серед євреїв. Число членів позиково-опадних товариств євреїв досягло 65 тисяч і більше цих тов. дає лонд./м. карб. Осет нараховував до 1 березня 26 року на Україні 12,000 членів, Осет має вже біля 27,000 членів. Ще сільо працюють єврейські комбозамі, що мають 14 тис. членів.

ПРОТЕСТ ПРОТИ ТЕРОРУ НА УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ ПІД ПОЛЬЩЕЮ.

У Відні відбулося дня 26. м. у великій салі Тішлера при масовій участі українського громадянства віче, яке одностайно ухвалило слідуючі резолюції:

„Загально-громадянське віче, відбите дня 26. грудня у Відні, в салі Тішлера, констатує:

Що шал білого терору в Польщі, а зокрема на українських землях з приходом до влади Пілсудського не то не зменшилось, але навапши зріс до небувалих досі розмірів.

Що заповіданий політичним в'язням амністії не удалося і в польських тюрмах і на далі гине 6,000 політичних в'язнів. Що опозиційну пресу або закрило, або заклебанується її уста горендальними пресовими декретами.

Що українські школи позамикано, а серед українського громадянства ведеться політику перекруста і розбобо.

Вершом цього терору є неучуваний досі нде засуха на смерть селянина Михайла Білого за знайдену в нього неагальну часписель і монстрауваннях, по 19-місячних страшних тортурх процесх проти 151 українських селян і робітників, що жаліливими умовинами, розмірами і способом ведення його довірнє хмб та тарторбачуємому процесови в Бєсарбії.

Збори протестують рішучо: Проти шаленого білого терору в Польщі і проти ганебного режиму, в якому перебувають 6,000 в'язнів.

Проти систем провокації, якими аранжувється в Польщі політичні процеси і проти того режиму, який аквикує нині польські судді в Володимирі, де 151 українських селян позабавлено всякого захисту.

Збори птнютують ганебний вирок, який засуджено на смерть українського селянина Білого.

Збори протестують проти нищення політичного й культурного руху на українських землях, птнютують нищення політичних і професійних організацій революційного робітництва в Польщі.

Збори визнають, що одиноким виходом зі страшного положення українських працюючих мас під Польщею є стремління до зєднання з Радисцькою Україною.

Відтак на віну виголосив д-р Остап Грицай з приводу ганебного поведінки єпископа Кошицького реферат про наступ українського клерикалізму на свободу думки й української культури. Збори прийняли цей реферат до відома і з огляду на одностайне напідптовання цього реакційного вступу всім присутніми на зборох доручили президі віче що справу висилити як найбільшійшій в прєсї.

АЛЬМАНАХ СПІЛКИ „ПЛУТ“.

Спілка „Плут“ хає до друку накладом ДВУ свій альманах ч. 3. З альманах буде вишито творчі членів спілки: велика поема в Ч. Чапів „Вітри“, оповідання Мінки, поезії та інше.

РОЗРУХИ В КИТАЮ МАЮТЬ ЕКОНОМІЧНИЙ ПІДКЛАД.

ШАНГАЙ, 25. січня. — В місті на загаль спокійно, але страйк продовжується. Заміте в тім те, що страйк доторкає головню китайських фабриканти. З того вносять американські златоки місцевих відносин, що всі ті заворушення мають головню економічний підклад: Економічну біду визискують всі агітатори для політичних цілей і звертають ненависть вселеня проти чужинців, яких вважають головною причиною пужди.

Американські місіонери протівлять оружний інтервенції, бо певні що вона до цього не доведе, а тільки роздратує населення. В тій справі знерушено вони до Вашингтонського правительства.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ ВИСИЛАЄ ЧИМРАЗ БІЛЬШЕ ВІЙСКА ДО КИТАЮ.

ЛОНДОН, 25. січня. — В короткім часі буде мати Велика Британія до своєї диспозиції в Китаю армію, що складається з 21,000 жовірів. Величезна скількість воєнних кораблів вже відплила до Хіа, а другі відплидуть в найближчих динях.

ІНДІЙ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ОРУЖНОГО ІНТЕРВЕНЦІ В ХІНАХ.

ДЕЛІ, Індія, 25. січня. — В Індійській парламенті націоналісти поставили до уряду запит, який правом дає він свою згоду на висулку до Китаю Індійських військ. Правительство відповіло, даючи йому відповідь, що треба б порушувати делікатні справи, які відносяться до заграничної політики, а яких обговорення могло б пошкодити державі.

З Індійської динєвнику Форрар допано, що оружна інтервенція в Хінах означає помирненні хіньського поневолення. Жовірі, які борються проти Хіна називає цей орган найнятими загонниками свободи, які йдуть проливати кров в обороні імперіалізму захланних держав.

ЧЕНГ СКІДАЄ ВСЮ ВИНУ НА БОЛЬШЕВІКІВ З МОСКВИ.

ЛОНДОН, 25. січня. — Маршя Ченг Тсо Лін, який держить в своїх руках Північні Хіни визнає: про національну, кайтську армію і кантонський уряд так: Я нічого не бажано, а тільки зєднання Хіа. І думаю, що це сенсу, коли тільки держав не будуть виходити в нікій перетворенні з кантонським урядом і не будуть його в той спосіб скряпати. Бо цей уряд є більшешийшій. Сидять в ній палаті ємісари з Москви. Сам хіньський нарід не винен протичувницьким заворушенням, бо він спокійний. Заворушення се видало комуністичній агітації з боку Москви і її агентів, яких тепер повно в націоналістичній армії і на цілій території, де та армія воює.

Китайський внутрішній конфлікт буде розв'язаний тільки силою оружа. Чужинські держави рішучо не повинні виходити з націоналістичним урядом в нікій переговори.

РІВНОЖІ ЯПАН ПРОТИ ОРУЖНОГО ІНТЕРВЕНЦІ В ХІНАХ.

ТОКИО, 25. січня. — Бритійський амбасдор в Токио є щоденним гостем в японському уряді закордонних справ і старється притягати Японію до того, щоб спробувати британський інтервенція в Хінах. Японія одинач до неї не прихильна, а склонюється радше до опозиції Поттера, який поставлено в американським конгрєсї, яка піддає, щоб віддати Хінах консулярну юрисдикцію і перевести ревізію торговельних договорів на підставі взаємності.

НОРВЕГІЯ НЕ ХОЧЕ РОЗОРУЖУВАТИСЯ.

ОСЛЮ, Норвегія, 25. січня. — В парламенті з рамени робітничих послів поставлено внесення в шлан переведення шланового розоруження держави. Внесення перепало. За ним заявилися 33 голоси, а проти 112. Парламент ухвалив 40,000,000 корон на реорганізацію флоту і сухопутного війська.

ПОЛЬСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ НАКЛАДАЄ КАПЕЛЮХ НА КАРДИНАЛА.

ВАРШАВА, 25. січня. — Перший раз від 1795 року, коли послідній польський король Понітовський має право заступити папу, виконав той сам привілей польський президент Мосіч, коли вручає червоною капелюх в заступстві папи новоіменованому кардиналову Лаврі, який і тепер папським нунцієм в Польщі.

Все те відбулося серед великої параді в королівським польським замком. Разом з кардинальським капелюхом вручив президент Мосіч нунцієві ордер білого ризи, який є найвищим польським відзначенням.

ВЕЛИКА НІМЕЦЬКА ВНУТРИШНЯ ПОЗИЧКА.

БЕРЛІН, 25. січня. — Німецьке правительство випустило в 1927 р. бонди на 500,000,000 марок, які будуть приносити 5% і будуть сплачені до 25 літ. Бонди будуть продавати по 92 марок за бонд, якого номінальна вартість євності 100.

Кажду, що вже тепер розкулено ті бонди на 200,000,000 марок хоч офіційно не їх не продають. Були одинач таї, які вже тепер зложив банків до банків, щоб бути першими покупцями. Позичка та потрібна для зрівноваження бюджету, який обтяжений цього року великою ратою, яка походить з титулу репараций.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

„СВОБОДА“ (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
at 53 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:

Three cents a copy.	ПОДПИСКА ЦІНОЮ ТРИ ЦЕНТИ
One year \$ 7.00	На рік \$ 7.00
Six months \$ 3.75	На шість місяців \$ 3.75
Three months \$ 2.00	На три місяці \$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:	В Дікарсі Канті і Заграницю:
One year \$10.00	На рік \$10.00
Six months \$ 5.50	На шість місяців \$ 5.50
Three months \$ 3.00	На три місяці \$ 3.00

На кожну зміну адреси платиться 10 центів

За оголошення редакція не відповідає

Telephone „Свобода“ 498 Montgomery St. У Н. Свобода 1000 Middle St.

Address: „СВОБОДА“, P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

„Івашке Мазепе - Анатема!
Анатема!“

Так вигукували московські діопи на площі в українських містах Глухів, коли, по наказу московського царя Петра, проклали великого патріота і гетьмана України Івана Мазепу.

Для українського народу Мазепа був одним з найкращих його синів. Він заслужив собі на ім'я найбільшого гетьмана через те, що він хотів свій народ звільнити з московської неволі. За те його викляла московська церква по наказу свого царя.

З того часу, як ті попи вигукували на площі Глухова, а через більше як двісті літ по Україні московські попи щорічно у великий піст вигукували: „Клятвопреступнику, іменітний у предлої вери, треклятому Івашке Мазепе — анатема! анатема!“ По українськи це значить: „Клятвопреступнику, зрадникові (державі) та зрадникові вірі, трічі проклятому Іванові Мазепі — прокляти! прокляти!“

І скрізь, по всій Україні московські попи ревли, анатему тому, що був колишнім українським христіанином. Кляли з церковної амбони того, що бував у царській армії, а там прикрашав церкву не тільки по всій Україні, але й поза межами її. В церкві Гроба Господнього в Єрусалимі й досі найшанованішим зі всіх дарів є дар Мазепи: срібна плита, якої вживають на великі свята замість антиими. Пам'ятники пошанови цього великого гетьмана розкинуті по всій Україні тисячами. Там збудована ним церква, а там реставрована, а там вона прикрашена і т. д.

Був Мазепа великим христіанином та чоловіком віруючим, в глибокій душі, а не робив свого лише для людського ока, для показу, як то часто роблять ті, що його виклинали. Тому в найстрашніший хвилину свого життя, в хвилину, коли руйнувалися всі його плани, всі його заміанки, коли над ним витала смерть не тільки як

бути Церквою Христовою. Во-на порушує те „головне“, що Христос установив словами: „Вам сказано зуб за зуб, око за око, а я кажу вам не противитися злу“. Не до помсти своїх послудателів клякв Христос, не до ненависті, а до „всерошчення, до молитви пера“ Отцем Небесним, щоб Він направиш на „п'які істинні завади“. Христос приніс на землю Новий Заповіт, який Христові Церква прийняла на віну старого. Стаючи на шлях проклятого, церква стає на шлях спасіння, на шлях щастя, на шлях „оком за око“, „зубом за зуб“, снітні злобу, а не на шлях серед злоби. Вона тим вертається до Старого Завіту, вона вертається до кодаму, який розповів Христа. Тим Христові Церква стає у лави ворогів Христа, в лави тих, що не признають святості Його наку.

Цілком природним є для людської церкви, коли вона викликає своїх віруючих, бо вона й стоїть на тому, що за створення зло платиться злом. Коли в кінці грудня місяця минулого року в Мунікулі на Закарпатській Україні проклали в жидівських синагогах рабів з Польщі, то цей факт загрозив всім європейській пресі як пережиток середньовіччя. В приводе сварки між двома рабіваними Спіра та Роках відбулася така процедура у Мунікулі. У всіх синагогах, що признають своїм головою Спіра, при дуже урочистих обставинах, біля труми, по критої білим покривалом, за запаленими свічками, проклятого „на небі і на землі, в повітрі й в морі!“ галицьких рабів білешного толку. Такий акт церкви називають культурні люди середньовіччям, хоча тут ходять у жидівську віру, яка признає пістму. Якби називали такі прояви в християнській церкві, яка величається, що її опікує Христос, який заборонив пістму й кару, а лише наказав молитися за тих, вірних, що відірвалися від церкви?

Як віруючі християне ставляться до таких церковних викладів, видно з того, що коли до всіх церквах України московські попи проклали Івана Мазепу, то наряд на це складав

таку приповідку: „Бог не дитина, щоб послухав дурного литвина“. („Литвином“ названо Москалів). Наш наряд через два віки слухав / проклали Мазепу, а нішком молився за душу „Раба Божого Івана“ та своїх маленьких діточок лаяв іменем того, кому церква співає „Спасна“.

Цить, дитино, бо тебе забере скажаний Петро!“, себто, московський цар, що врятував Мазепу.

Нарід своєю побожною душею відважно краще духа християнства, як попи, що стали на службу гнобителям народу.

ПЕРЕПІСКА РЕДАКЦІЇ.

Волод. Білоруський, Плейфід, Н. Дж. — Листа дістали. Ваша жертва на Рідну Школу буде оголошена в місячній звітці. Адреси д. Л. Ц. не маємо; пишіть на адресу Укр. Нар. Дому в Нью-Йорку. Вітників з новинкою дістали. Дякуємо. Новинка була в нас використана ще давніше.

„Квасиня“. — Ваша допис є справдішним квасині. Ви не можете погугнати на людий і термистині очима. Багаче в них листи кривих, сніпих, хорих. Самого крахана без подання якогось способу заради не помістимо. Не переносимо, що є газети, які Вам се радо помістять.

„Почта“. — Ваша стаття не вдалася тому, бо ви пробуйте писати про три справи рівночасно. Якщо ви вибрали собі одну справу та пробували перевести одну думку, дописи були б добрі.

При всякій нагоді складаймо жертви на Сиротинець - Захист Українського Народного Союзу.

ЕПІЗБЕТ, Н. ДЖ.

Повідомляється Членів корпорації Укр. Нар. Дому в Епізбет, Н. Дж., що

РІЧНІ ЗБОРИ

будуться в НЕДІЛЮ, 30-ГО СІЧНЯ 1927 р. о год. 2.30 позузати в гал. Укр. Нар. Дому, 212-216 Фултон ул. Кождий член обов'язково має явитися на збори бо будуть вибрані Упр. на рік 1927, як раніше будуть зібрані всі українські і буваютьні комітети а в українській і других вказаних справ, про котрі Ви не мали нагоди дізнатися. Програма зборів на один тощо на означений час. 21

З. В. Левчин, голова,
М. Ширя, секретар.

ХМАРИ

жовті
Івана Нечуя-Левицького.
Ціна \$2.00.
„СВОБОДА“
83 Grand St., Jersey City, N. J.

Г. Мально.

БЕЗРОДИНИ

Після німецької переріки перепису В. В.-р.

— Чи тота жінка, до котрої ви йдете, є жінкою того муряра Мартини, що йому дучинся прибудови нещасливий припадок, що в змій помер? — питає суддя дачше.

— Ілько слухав мильно. — Шо? Старий Мартин помер вже? — спитався заклопотаний Ілько. Пому зробилося якось легше на серцю, що він застане тільки свою Ганну.

— Коли покажеться, що то в'єсо, що хворіє, є правдою, то будете могли йти заварити дачше — сказав суддя. Але: сесю ніж переночувати не тут. — А наша королева? — запитував Мартин.

— Корова забере з собою. — А хто її ніж вийде і потоду? — Він тім не журиться.

— Пале суді, коли корову вийде, як не могли би ми дістати того молока — запитував Мартин, збирочив свою свою відвагу. Суддя засміявся і вийшов. Незадоволю прініс їм сторож горіж молока і бохонь білого хліба.

— То пан суддя прислав — сказав він.

Ну, тепер стало хлопцям на серці дачше легше. Зіав разом з Фіделіом вечеру, описав вказав за руки і скакали по вилниці, а Фіделіо вів з радості. Як було так весело, що аж сторож мусів їх упоминати, щоб заховувалися тихіше, щоб би йшли спати.

Вони зробили так. Аж гуркіт заснувши пробудив їх знов сіду-уючого ранку.

Суддя прийшов сам, щоб їх випустити на волю. Ветеран потерпів був всі зізнання хлопців.

— Шастіва вам дорога, мої діти! — сказав суддя приязно, подавши кождому руку, а сторож вложив кождому в торбинку на його приказ спорий ку-сьє хліба на дорогу.

За хвилю опускали Ілько і Мартин того селу, в яким дізнали такого негостинного при-пиття.

— Ах, як бачиш того домика — казав на той маслі заварити собі чубельку юмку.

— Матвію, потримай по корову! я хочку купити масла і мукли, нехай мамі мама спече білинич, як прийдемо.

— А добрі тої білинич? — спитав Матвій сквално.

— О, кажу тобі, що розплива-ється в устах! Мама мене певно явля, а коли не має, то собі по-жичить, ми не будемо купува-ти, бо потовкніться по доро-зі.

Ілько полагав скоро по-купити і поскакав в подорожжю. Мали ще кілька годин ходу до дому. Ілько спішався і тигува нетерпеливо корову за споглядав на годинник. Хви-лину прибули на той горбок, з ко-рого він бачив останній раз домик старої Ганни.

Матвію, Матвію, глянй по-о-на-там на долину.

— Я не бачу там нічого ціка-вого.

— Дивинсь, дивин, ой мама їде! — закричав Ілько.

— Заклич її! — відповів Мат-вій.

— Ні, ні, лиші заведі корову до стаїні в її неприступності.

Вони бігли чимскорше з горбка і вийшли на маде поді-віре. Стайня стояла, як давніш-нього Ількеву с'ясу. Стай-ня була порожня, трошки рикі лежало в ній. Вона відступила ріше на бік, приваляючи корову і пішли до хати.

Знаєш Матвію, яєсду за-столом, немов би я ніколи з ха-ти не виходив, ти сховаєшся під ліжком і тримай при собі Фіделіа. Нехай мати побачить нас насперд мене. Чи вона мене зараз пізнає?

Вони не чекали довго, воро-та закрипав і стара Ганна ста-нула на порогу.

— Хто там? — спитала во-на зливною, побачивши нез-накому особу.

Ілько не рушався. Вони при-ступили до неї і загнали Ілю-му цілко в лице. Нараз затрем-іли.

— Мій Боже, чи то можливе? Ільку, чи то ти?

— Мамо, матусенько моя! Ілько зіврався і кинувся в її об-ійми.

— Ах мій хлопче, мій доро-гий хлопче! — Рясні слези по-ступилися їй по лицю. Вона від-ступилася від неї і пригладя-ла Ілю-му цілко.

— Як ти великий, який гарний вір-я дивуюсь, що тебе пізнала!

Втім пригадав собі Ілько, що він не с'яв, що під ліжком scho-вався Матвій і Фіделіо. Він за-кричав Ілю-му.

— То мої найсереднь-іші товариші! — сказав — їх мусите також прийняти. Фіде-

ліо, привітайся з мамою свого папа.

Стара Ганна здивувалася не-трохи, коли Фіделіо піднісся на задніх лапах, а переді зложив на грудях і уклінувся по-важно.

Матвій щипнув Ільку в руку. — Чи ти вже забув за нашу ко-рову?

— А правда! Але почекай. — Мамо, може вийдемо трохи на повітря? Я хочу показати Мат-вію той покинутий вилічку, по-крийтий завісками спинався.

— Добре. — Твій горіще-можемо також оглянути. Він такий самий, як давнішній. Ви держали його цілий час в ладі. Вийшли всі троє на повітря.

— А що там є в стайні? — запитував Ілько, затискаючи уста, щоб не вимовився.

— Нічого нема, троха сухого ріща. — Вона отворила двері, а корола, думавши, що дістан-ть корола, замахнувшись на Ілю-му.

— Корова, якась корола? — стайні! — закричала Ганна і в-сплеснула з подиву в долоні.

Хлопи не віджигали, доше-і розсміялися на голос.

То несподіваний дик. вст-закликав Ілько.

Стара Ганна вдивлялася на-немо, вiona йог не розуміла.

— Він привав мам корову! — сказав Ілько. — Чи думаете, як я забув, як він бу-и до-брав мамо Ілю-му. Я хотів при-в'язати маму, приємність, і ме-ні впадо на гадку, що він буде-і тишити нас більше коровою.

Ми складали пильно весь свій зарібок і купили мам з со-коровою!

— О, ти, дорогий хлопче, мо-ба дитині! — повторила стара Ганна раз по раз. — Що то заговорив Ілько.

— А як весело шипити! — говорив Матвій.

Тепер викнула Ганна: повну ложку жовтого тіста на ринку і чекіай, як заручинилося, на-перше з одної, а потім з другої сторони. А тимчасом Ілько приніс тарілку.

— Так, перший білнєць то тобі, Матвію! — сказав він.

Матвій поїв собі палці і у-ста горічким білнєцем, але в великій радості не вважав на се.

— Ах, яке то добре, — говорив він, напхавши повні уста.

Другий білнєць дістався Іль-кові, котрий поїв собі уста так само, як Матвій. А коли поставив тарілку по третю пай-ку, загавкав Фіделіо голосно, пригадавши, що йому також належиться якась частка. Тре-вало то добру хвилю, заким го-лод тих трох вивірився за-своємою. Тепер по них при-йшла черга на стару Ганну. Хлопці неслили їе до того, що-би самі жогли зобі неї блин-ни, перший вилі Ільковим в по-ді, другий узявся, заміняючи.

Вже було геть-вечером, як то-то весело печення і дачне-скажилося. Стара Ганна по-стеліла хлопцям спати; вони до-перва тепер змиркували, що пе-ребули спорий шмат дороги. Матвій спав в коморі в ліжку Мартини, а Ільковим заклали на-гомо давне ліжко в кухні.

Коли він вже, положився, сі-ла собі мати на краю його по-го-лової і сказала: — Ах, як то добре спати у своєї матусі! — ска-зав Ілько і простягся вигідно в ліжку.

(Кінець буде).

